Diumenge 26 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 16,19-31): En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home que era ric, i es vestia de porpra i lli, i banquetejava esplèndidament. I un cert pobre, de nom Llàtzer, jeia a la seva porta, ple d'úlceres, desitjant atipar-se d'allò que queia de la taula del ric; i fins els gossos venien i llepaven les seves úlceres. I s'esdevingué que va morir el pobre i fou portat per àngels al si d'Abraham; i morí també el ric i fou sepultat. I en l'infern, alçant els seus ulls, trobant-se en els turments, veia Abraham al lluny i Llàtzer en el seu si. I ell, clamant, digué: "Pare Abraham, compadeix-te de mi i envia Llàtzer que mulli la punta del seu dit en aigua perquè em refresqui la llengua, ja que m'abraso en aquesta flama". Però digué Abraham: "Fill, recorda't que has rebut els teus béns en la teva vida, i Llàtzer, de manera semblant, els mals; però ara aquest és consolat i tu ets turmentat. I a més de totes aquestes coses, entre nosaltres i vosaltres hi ha un gran abisme, de manera que els qui volen passar d'aquí a vosaltres no poden, ni travessar d'allà cap aquí". I digué: "Et prego, doncs, Pare, que l'enviïs a la casa del meu pare, ja que tinc cinc germans, perquè sigui testimoni davant d'ells a fi que ells no vinguin igualment en aquest lloc de turments". I Abraham diu: "Tenen Moisès i els Profetes: que els escoltin". Però ell digué: "No, pare Abraham, que si algú dels morts anés a ells, farien penitència". I li digué: "Si a Moisès i als Profetes no escolten, tampoc no creurien si algú d'entre els morts ressuscités"».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aquest és consolat i tu ets turmentat»

Mn. Valentí ALONSO i Roig
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens encara amb la injustícia social que neix de les desigualtats entre rics i pobres. Com si es tractés d'una de les imatges esgarrifoses que estem acostumats a veure a la televisió, el relat de Llàtzer ens frapa, aconsegueix l'efecte sensacionalista per a moure els sentiments: «Fins els gossos venien i llepaven les seves úlceres» (Lc 16,21). La diferència és ben clara: el ric portava vestits de porpra; el pobre tenia per vestit les nafres.

La situació d'igualtat arriba tot seguit: van morir tots dos. Però, alhora, la diferència s'accentua: un va arribar al costat d'Abraham; a l'altre, tan sols el van sepultar. Si no haguéssim sentit mai aquesta història i si apliquéssim els valors de la nostra societat, podríem concloure que el qui va guanyar-se el premi deuria ser el ric, i l'abandonat al sepulcre, el pobre. És clar, lògicament.

La sentència ens arriba en boca d'Abraham, el pare en la fe, i ens aclareix el desenllaç: «Fill, recorda't que has rebut els teus béns en la teva vida, i Llàtzer, de manera semblant, els mals; però ara aquest és consolat i tu ets turmentat» (Lc 16,25). La justícia de Déu reconverteix la situació. Déu no permet que el pobre romangui per sempre en el sofriment, la fam i la misèria.

Aquest relat ha mogut milions de cors de rics al llarg de la història i ha portat a conversió multituds, però, ¿quin missatge farà falta en el nostre món desenvolupat, hiper-comunicat, globalitzat, per a fer-nos prendre consciència de les injustícies socials de les que en som autors o, si més no, còmplices? Tothom qui escoltà el missatge de Jesús tenia com a desig descansar en el sí d'Abraham, però, ¿quanta gent al nostre món ja en tindrà prou amb ser sepultats quan hagin mort, sense voler rebre el consol del Pare del Cel? L'autèntica riquesa és arribar a veure Déu, i el que cal és allò que afirmava sant Agustí: «Camina per l'home i arribaràs a Déu». Que els Llàtzers de cada dia ens ajudin a trobar Déu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Apreneu a ser rics i pobres tant els qui teniu alguna cosa en aquest món, com els qui no teniu res. Ja que també trobeu el captaire que s'enorgulleix i a l'acabalat que s'humilia. Déu mira a l'interior!» (Sant Agustí)

- «Davant d'una cultura de la indiferència, que amb freqüència acaba per ser despietada, el nostre estil de vida ha d'estar ple de pietat, d'empatia, de compassió, de misericòrdia, que extraiem cada dia del pou de l'oració» (Francesc)

- «(...) El drama de la fam en el món crida els cristians que preguen de veritat a una responsabilitat efectiva cap als seus germans, tant en els comportaments personals com en la solidaritat amb la família humana(...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.831)